

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

XXII. Mosis ortus & legatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

nem. Fuit Propheta , qui inter alia arcana, Ora-
colum de resurrectione corporum admirabili cla-
ritate profudit. Fuit Martyr, non tantum suppli-
ciorum acerbitate, sed etiam causâ. Fuit Doctor,
& gentium Magister & verbis & factis. Fuit Sa-
cerdos, cuius ipse munus sæpius pro filiis & amicis
sacrificando ostendit.

NAR. XXII.

MOSIS ORTVS,
EIUSQUE AD PHARAON-

NEM, ÆGYPTI REGEM LEGARIO
Exodi 1. 2. 3. 4. Anno M. 2451. ad Annum
2543. ante Ch. 1570.

I Sraëlitæ, postquam in Gessenam, Ægypti regio-
nem descenderunt, annorum centum & decem
intervallô, in immensum excrescentes benevo-
lis semper regibus usi sunt , Iosephi meritorum in
Ægypto gratâ memoriâ. Post cujus decessum a-
lius Pharao , propria nuncupatione *Amenophes* vel
Amenophis Ægyptijs imperavit , perinfensus Hebrææ
genti, quam pecunijs primùm exsuxit ; deinde mu-
tuum sumere coactos, nec tamen solvendo pares ,
per creditores in nexum , nervum , servitutem tra-
xit. Per operum quoque locatores, mercede ju-
sta defraudantes , ad acerbitatem & laboris detre-
ctationem eos perduxit. Detrectantes nihilo seci-
us ad opera per exactores & præfectos adegit : ut lu-
to subigendo, latere coquendo, saxis cædendis, cal-
ce miscenda, convectando fabulo, corradendis are-

G

nis,

nis, egerendo limo, glebis effodiendis distinerentur: & quidquid in omni regno sordidi negotij, vel de specti ministerii reperiri posset aut excogitari, manibus id Israëliticis universum tractaretur. Id nō facerent, tergo luerent. Additum crudelius imperium obstetricibus, ut Hebræos masculos omnes, simul ac editi forent, elisis faucibus suffocarent. Quam barbariem cūm obstetrics, pijs fraudibus e iusssent, ipsis mandari parentibus cæptum est, inaudita legis immanitate, Parvulos ut mares statim ab ortu, Nilo demergerent: femellas, Ægyptiorum famulitio, libidinique reservarent. Qui secus fecissent, capite luerent. Cūm autem ne sic quidem Hebræa virilitas imminueretur, tyrannus structurum & ædificierum omne genus (præter duas urbes *Phithonem* ac *Ramessēn*, opum & thesaurorum custodias eductas) commentus est, in alijs insuper urbibus ac castellis instaurandis, permuniendis, obvallandis, Nilo in multas fossas diducendo, & aggeribus eas cingendo, ad miseros diris modis delassandos; donec uno, trintāque regiminis expletis annis, infelicem animam Tartaro, vicissim torquendam transmisit.

Quem in regno post alios secutus est *Cenchris*, cognomento & ipse Pharaon (nam hoc nomen commune omnibus Ægypti regibus) eosque progressus est immanitatis, ut Israëlitæ, qui sub jugo tyrannidis hucusque regum aliquot servierant, sub isto potissimum gemuisse, tanquam in fornace ferrea, perhibeantur. Quibus ærumnis finem ut DE US faceret, *Mosen*, *Amrami* & *Iochabéda* filium, *Levi* nepotem, libertatis vindicem adhibuit Anno M. 254³. Ante Ch. 1510. Eius ortus ita se habet.

Staellites Ægyptij tertio quoque mense Hebræorum domus scrutantes, curam injecerant parentibus, ut infantem (tunc nominis expertem) ob oris venustatem , sagaci tegerent custodia , ne rumor nati, ne vagitus flentis, ad cujusquam aures exirent. Quando verò ad eam ventum erat necessitatem, ut incertæ morti puerum committere præstaret, quām illum, totāmque familiam tyrannico furōri obijcere, mater filiorum in fiscella seu corbula de scirpis contexta clausum, rimis diligenter bitumine & pice oblitis, demittit in Nili, quā tenuissimus tunc amnis ripam lambebat, vadum , & in carecto abscondit, datis filiæ puellæ mandatis, ut , quid illo tandem futurum esset, velut aliud agens, cominus exploraret.

Fortè sic res, imò cœleste consilium tulit, ut eodem illo, quo puer expositus erat die *Thermutis*, Armenophæ regis filia secundūm flumen descenderet, meridiani temporis calorem lavacro temperatura. (Nymphæum ad Nili ripam fuisse videtur, parietibus circummuntium.) Igitur illa cùm in hærentem carici fiscellam incidisset , & aperuisset, vaginatem in ea puerum, forma conspicuum invénit, & ex absēcta pellicula, statim Hebræum esse cognovit. Partim autem misericordia stimulante, quam infantis décoræ lacrymæ provocabant; partim , quod liberis ipsa magnas inter opes, carens, ex adoptione saltem, sterilitatis remedium quæreret, tolli parvulum jussit, ac nutriri. Puellæ sororis accurantis, & operam suam in adducenda nutrice pollicentis, sedulitate factum est, ut eum non alia lactaret, quād eadem illa, quæ pepererat. Hæc à lacte

tandem depulsum Thermutidi reddidit; quæ Mosis
seu Moysis ei nomine (propterea quod ab undis ex-
tractus esset) haustō, filium adoptavit. Septi-
mum deinde ætatis annum ingressum, superinductis
instructoribus, Ægyptiorum omni litteraturā cura-
vit imbuendum, & liberalibus in Aula disciplinis ex-
poliendum. Qui postquam adolevit, nuntium Au-
læ regiæ remisit, & idolatrarum profana commercia
vitans, Israëlitarum cœtus frequentavit. Unde
Sacrificulorum Ægyptiorum indignatione, crimi-
nationib[us]que labefactatus, regique delatus, quod
Ægyptium quandam, Hebræi percussorem, neci de-
disset, ut supplicio se subduceret, ex Ægypto in Ma-
dianitida regionem profugit, ibique Raguelis, cogni-
mento Iethronis, filia Sephora in uxorem ducta, ex
eaque duobus susceptis filijs, gregum socii sui cu-
stodem & pastorem in solitudine Pharan egit.

Nam Moses sibi, Deoque vacaturus, vitæ se se pa-
storitiæ addixit in regione, ubi minimè nasceretur.
Fortè federat ad puteum fatigatus, cùm supervenire
septem filiæ Sacerdotis Madianitici, viri Princi-
pis, ad hauriendam aquam Mose officiosè earum o-
peram adjuvante. Cùmque cuperent greges ada-
quare suos ex alveis, quos undâ repleverant; pro-
hibentur à pastoribus, alieno labore per vim fruitu-
ris. Moses, qua erat & corporis dignitate, & animi
robore, insurgit unus contra plures, fugatque ru-
dem & ragrestem ferociam. Puellæ beneficij homi-
nis peregrini domum nuntiatō, jubentur à parente
redire ad fontem, & invitare in ædes hospitem tam
humanum. Ejus præsentia adeò delectavit Jethro-
nem, ut filiarum unam in matrimonium ipsi daret;

vicissimque à genero veri Numinis cultum jam tum,
 ut Salianus vult, acciperet, anno scil. Mundi 2506.
 Exod. 2. Interea Moses custodem pecoris agere per-
 severavit, annos omnino 40. Donec anno M. 2543.
 ad radices Horebi montis (qui pars est jugi Sinæi)
 pascenti, Angelus DEI vices repræsentans, in rubo
 flagrante quidem, nec tamen conflagrante, aspecta-
 bilem se fecit, denuntiavitque, iret legati mune-
 re regem ad Ægyptum, Israëliticæ gentis oppres-
 forem: utilius sic gratiis, sive (quod certius futu-
 rum) ingratij, Hebræos omnes ex Ægypto dedu-
 ceret in opulentas Palæstinæ regiones. Adversus
 id imperium, humili de se ipso sensu, nitentem Mo-
 ses, & excusationibus super imperitia sua, variis ter-
 giversantem, animat gemino, novoque prodigio;
 primùm quidem, virgæ pastoritiæ; quam projici
 jussam, verti vidit in colubrum, ac de colubro rur-
 fus in virgæ naturam, formamque reverti. Dein-
 de manus in sinum suum immissione mundata:
 quam Moses primò, leprâ coopertam retraxit; al-
 tera mox retractione penitus sibi restitutam, ac sa-
 nam recepit; adjecta his pollicitatio, Nili fluminis
 in sanguinem olim trausmutandi, & fratris ei Aara-
 onis eloquentiâ valentis (linguæ enim balbutiem
 excusarat Moses) adjungendi.

Tot ac tam gravibus exstimulatus hortamentis
 Moses coacto Procerum Hebræorum & Seniorum
 cætu, expositoque manus in sinum immisæ leprâ
 correptæ, luéque depulsa retractæ; Nili præterea
 haustæ lymphæ repentina crux infectæ, specimi-
 ne edito, cum Araone fratre, omnibus approbanti-
 bus, ad Pharaonem regem adit DEI mandata diser-
 tis

tis verbis exponit: Israëlitarum omne nomen, itinerare triduano, poscit in Arabiæ deserta emitti; Deo cœli victimis illic certis, ac lege præscriptis, sacrificaturum. Adquæ postulata Tyrannus graviter excandescens, eos non tantum à se repulit, ejecitque; sed mox dirius etiam Hebræos haberi jussit, adigique ad stipulas, paleas, & omnis generis quisquilias undique comportandas, sectasque luto miscendas, & laterum pensum severius præstandum; instantibus operum præfectis, quâ verberibus, & nudata terga, loris ac flagris scindentibus. Ita furarentem Tyrannum, cùm Moses & Aaron, mandatô divinô, rursus convenissent & populi dimissionem nequicquam ursisset, denique expugnandæ, plectendæque pertinaciæ, ad prodigia & supplicia ventum est. Nam Vindicta divina à mitioribus remediis ad aeriora; & à minoribus supplicijs ad extrema procedit, tantoque ferit durius, quo lentius coquit in obstinatos fulmen.

NAR. XXIII. DECEM PLAGÆ ÆGYPTI,

Exodi 7. 8. 9. 10. Anno M. 2543. Ante Christum 1510.

Sicut Pueri nequam, & pervicaces verberibus fiunt duriores, ita Scelerati flagellis à DEO incussis. Posteaquam missionem deneganti Pharaoni, & inani potius cupiditate, quam obsequendi voluntate, legationis indubitabilem verita-